

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Cap. XXVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

7 שם אחיו המת ולא זמחה שמו מישראל: ואם לא
 יחפץ האיש לקחת ארת יבמתו ועלתה יבמתו
 השערה אל הזקנים ואמרה מאן במי להקים לאחיו
 8 שם בישראל לא אבה יבמי: וקראו לזקני עירו
 9 ודברו אליו ועמד ואמר לא חפצתי לקחתה: ונגשה
 יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו
 וירקה בפניו וענתה ואמרה ככה יעשה לאיש אשר
 לא יבנה את בית אחיו: ונקרא שמו בישראל בית
 11 חלוץ הנעל: ס כיינצו אנשים יחדו איש
 ואחיו וקרבה אשת האחר להציל את אישה מיד
 12 מכהו ושלחה ידה והחזיקה במבשיו: וקצתה את
 13 כפה לא תחוס עינך: ס לא יהיה לך
 14 בכיסך אבן ואבן גדולה וקטנה: לא יהיה לך בביתך
 15 איפה ואיפה גדולה וקטנה: אבן שלמה וצדק יהיה
 לך איפה שלמה וצדק יהיה לך למען יאריכו ימך
 16 על הארמה אשר יהוה אלהיך נתן לך: כי תועבת
 יהוה אלהיך כל עשה אלה כל עשה עול:

11 Quod cum duo pugnent inter se, & unus uxor alterius uerenda apprehenderit, manus ei abscindatur.
 13 Ne quisquam habeat duo pondera, aut mensuras, alia majora, alia minora; alia ad emendum, alia ad vendendum.
 17 Commendat illis, recordentur mali, quod eis intulit Amalech: ut cum quiescant, ejus memoriam ex orbe terrarum deleant.

פ

17 זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם
 18 ממצרים: אשר קרך בדרך ויזנבך כל הנחשלים
 19 אחרך ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים: והיה
 בהניח יהוה אלהיך לך מכל איבך מסביב בארץ
 אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה
 את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח:

פ פ פ נ 50

והיה כיתבוא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן כו
 2 להנחלה וירשתה וישבת בה: ולקחת מראשית
 כל

Cap. xxvi. Praecipit Deus, ut quicumque agrum pos-

sideat, quotannis afferat in sanctuarium suorum fructuum primitias. Et cum illas offerat sacerdoti, alta voce mentionem faciat prae teriti sui. status in Aegypti seruitute, unde Deus portavit eos eduxit eos, ac omnia praestitit, qua eorum patribus promisit.

כל פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר יהוה
 אלהיך נתן לך ושמת בשנה והלכת אל המקום
 3 אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם: ובאת אל-
 הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי
 היום ליהוה אלהיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע
 4 יהוה לאבותינו לתת לנו: ולקח הכהן השנה מידך
 ה והניחו לפני מזבח יהוה אלהיך: וענית ואמרת לפני
 יהוה אלהיך ארמי אבד אבי וירד מצרימה ויגר שם
 6 במתי מעט והיה שם לגוי גדול עצום ורב: וירעו אתנו
 7 המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבדה קשה: ונצעק אל-
 יהוה אלהי אבותינו וישמע יהוה את קלנו וירא את-
 8 עינונו ואת עמלנו ואת לחצנו: ויוצאנו יהוה ממצרים
 ביד חזקה ובזרע נטויה ובמר: גדל ובאתורת
 9 ובמפתים: ויבאנו אל המקום הזה ויתן לנו את-
 י הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש: ועתה הנה
 הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתת לי יהוה
 והנחת לפני יהוה אלהיך והשתחוית לפני יהוה
 אלהיך: ושמת בכל הטוב אשר נתן לך יהוה
 אלהיך ולביתך אתה והלוי והגר אשר בקרבך:

ס כיתכלה לעשר את כל מעשר
 תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר ונתתה
 ללוי לגר ליתום ולא למנה ואכלו בשעריך ושבעו:
 13 ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי הקדש מן הבית
 וגם נתתיו ללוי ולגר ליתום ולא למנה ככל מצותך
 14 אשר צויתני לא עברתי ממצותך ולא שכחתי: לא
 אכלתי באני ממנו ולא בערתי ממנו בטמא ולא
 נתתי ממנו למת שמעתי בקול יהוה אלהי עשיתי
 15 ככל אשר צויתני: השקיפה ממעון קדשך מן השמים
 כב א Y וברך

Quod anno tertio, quo secunda decima egeus tribuuntur, in sanctuario fateatur illis usum fuisse juxta divinum praeceptum, ac pro communi omnium prosperitate oret.

וּבִרְךָ אֶת עַמְּךָ אֶת יִשְׂרָאֵל וְאֶת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה
לָנוּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ:

16 הַיּוֹם הַזֶּה יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ מִצֹּדֶק לַעֲשׂוֹת
אֶת הַחֻקִּים הָאֵלֶּה וְאֶת הַמִּשְׁפָּטִים וְשִׁמְרָתָם וְעָשִׂיתָ
17 אוֹתָם בְּכָל לִבְכֶךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ: אֶת יְהוָה רָאִמְרָתָה
הַיּוֹם לֵהִיֹּת לְךָ לֵאלֹהִים וּלְלַכֵּת בְּדַרְכָיו וּלְשַׁמֵּר חֻקָיו
18 וּמִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וּלְשָׁמֵעַ בְּקוֹלוֹ: וַיְהוֶה הָאֱמִירָה הַיּוֹם
לְהִיזָרֵת לוֹ לַעֲמֵס סִגְלָה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לְךָ וּלְשַׁמֵּר כָּל־
מִצְוֹתָיו: וּלְתַתֵּךְ עֲלִיוֹן עַל־כָּל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה
19 לְתַהַלְּוֹלָם וּלְתַפְאֶרֶת וּלְהִיתֶךָ עִם קֹדֶשׁ לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר:

Hortatus
populum ad
observan-
tiam Legis,
indicans
eis, Deum
illos in po-
pulum sibi
singularem
accepisse.

פ
וַיִּצַו מֹשֶׁה וּקְנִי יִשְׂרָאֵל אֶת הָעָם לְאָמֹר שְׁמַר אֶת־כִּן
כָּל הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם: וְהָיָה
2 בְּיוֹם אֲשֶׁר תַּעֲבְרוּ אֶת הַיַּרְדֵּן אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ וְהִקְמַת לְךָ אֲבָנִים גְּדוֹלוֹת וְשָׂדַת אֶתְם
בְּשִׂיד: וּכְתַבְתָּ עֲלֵיהֶן אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת
3 בְּעִבְרָה לְמַעַן אֲשֶׁר תִּבְאֵ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ יִנְתֵּן לְךָ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לְךָ: וְהָיָה בְּעִבְרַתְכֶם אֶת־הַיַּרְדֵּן
4 תִּקְיִמוּ אֶת הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה אֶתְכֶם
הַיּוֹם בְּהַר עִיבֵל וְשָׂדַת אוֹתָם בְּשִׂיד: וּבְנִיתָ שֵׁם מִזְבֵּחַ הַ
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ מִזְבֵּחַ אֲבָנִים לֹא־תִנְיֶף עֲלֵיהֶם בְּרוֹז:
5 אֲבָנִים שְׁלֵמוֹת תִּבְנֶה אֶת מִזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהָעֹלֹת
6 עֲלֵיו עֹלֹת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ: וּזְבַחַת שְׁלָמִים וְאָכַלְתָּ שֵׁם
7 וְשִׂמַּחְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: וּכְתַבְתָּ עַל־הָאֲבָנִים אֶת־
8 כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת בְּאֵר הַיַּיִטֵּב:

Cap. xxvii.
Precipit,
cum trans-
eant Jar-
den, ut ma-
gnos lapides
erigant, su-
per quibus
Legem scri-
bant; &
quod in
monte He-
bal adifi-
cent aram,
in qua offe-
rant sacri-
ficia Deo.

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה וְהַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר הִסְכַּרְתָּ וּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה נְהִיִּית לְעָם
לַיהוָה

Moseh unq
cum sacer-
dotibus &
Levitis com

מנחת
I 12

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27